

Š P O R T

Od začiatku školského roka sa naši žiaci zúčastnili aj na niekoľkých športových súťažiach. Dňa 23.9.98 sa žiaci štvrtého ročníka - Ján Hutlas a Marcela Brnušáková zúčastnili atletickej súťaže v Tvrdošine.

Dňa 6.10.98 sa žiaci siedmich a ôsmich ročníkov zúčastnili cezpoľného behu v Tvrdošine. I keď na ani jednej súťaži sa naši žiaci neumiestnili na prvých medailových miestach, hanbu nám neurobili.

V poradí posledná, školská súťaž v skákaní cez švihadlo zaujala 43 žiakov. Iba jedným z nich bol chlapec a výsledky boli následovné:

- v počte preskokov za minútu:

I. kategória:

1. Lucia Harmatová
2. Mária Harmatová
3. Martina Bonková

II. kategória:

1. Mária Beľová, 6.B
2. Lucia Bellová
3. Katarína Chovančáková

III. kategória:

1. Lucia Šuvadová
2. Monika Kendralová
3. Zdenka Bellová

- vo vytrvalostnej disciplíne najlepšie obstáli:

II. kategória:

1. Lucia Bellová
2. Miriama Šprláková
3. Veronika Bugajová

III. kategória:

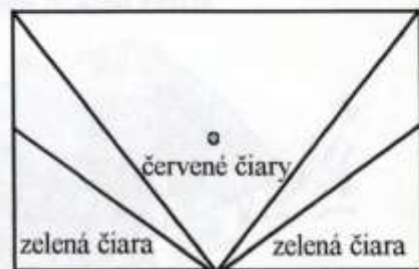
1. Lucia Šuvadová
2. Michaela Skorušová
3. Monika Kendralová

Optický klam

Pri určitých optických (očných) klamoch nie je naše oko schopné spozorovať to, čo je pred ním. Pri iných zase mozok chápe zle to, čo oko vidí dobre. Skúste malý pokus.

Z tvrdého papiera s rozmermi 12 x 8 cm narýsuj 4 čiary tak, ako to vidíš na obrázku. Dve najdlhšie čiary narýsuj červenou, dve kratšie zelenou. Nájdi stred papiera a špendlíkom ho pripni o gumu. Papier rýchlo roztoč a uvidíš, ako sa vytvárajú dva kruhy.

Príspevky pripravili a vybrali: p. u. K. Lucká, M. Mažárová, T. Matúšková, K. Jurčiová, M. Jurči

Sadzbú zhotovil a vytlačil: p. uč. M. Jurči

Školský časopis - Základná škola v Hladovke

Naše očko

* Ročník 5 * * Číslo 1 * * Vyšlo 6.11.1998 *

Spomínanie ...

Spomínam si na jeho hanblivosť, keď nastúpil za školníka a nechcel odlepiť pohľad od zeme.

Spomínam si na jeho šikovnosť a zručnosť. Čo zobral do rúk, to opravil, alebo premenil na užitočnú vec.

Spomínam na jeho pondelkové rána, keď nás čakal pri vchode a potom tíško zaklopal v riaditeľni, aby nám vymenil uterák.

Spomínam si na jeho dobrotu a ochotu.

Spomínam si na jeho povzbudenie, keď som chodila po škole nahnevaná a on žartom hovoril - Nerozčuľujte sa, veď v roku 2000 nastane koniec sveta -. Pre našu školu na chvíľu ten koniec sveta nastal. Každý sme nahraditeľný, ale náš školník Tóno bol len jeden.

riad. školy

Dňa 26.10.1998 sme si upravovali areál školy. Aj keď nám počasie veľmi neprialo, spoločne sme urobili veľký kus práce, za čo vám chcem poďakovať a pochváliť vás. Osobitne chcem pochváliť chlapcov 7.A triedy, 5. a 6. ročníky, chlapcov 8.A, Ľuba Hutlasa a Paľa Chovančáka z 9. ročníka.

Medzi nami sa však nájdu i takí, ktorí našu námahu dokážu zničiť. Hneď na druhý deň, napr. žiaci 4. ročníka urobili naschvál stopy z blata po vymaľovanej stene. Samozrejme, že si ju sami opravia.

Pre mňa je veľmi nepochopiteľné, že sme schopní ničiť to, pokračovanie na 2. str.

Nič nie je samo
o sebe ani
dobré, ani zlé.
Záleží na tom,
čo si o tom
myslíme.

W. Shakespeare

- práce našich žiakov
- relax
- poučenie
- zábava

Prázdniny

Prázdniny sú dobrá vec, škola zase blázninec. Deti v škole učia sa, na prázdniny tešia sa.

Keď prázdniny začali, zo školy sme bežali. Po prázdninách zase tam, kde nás učia múdrostiam.

Celý rok budeme zase v škole, cez prestávky behať hore-dole. A keď pride koniec roka, poletíme do Maroka.

J. Šlosárová, L. Vojtečková,
9.roč.

čo využívajú všetci. A škola v Hladovke patrí všetkým a ostane v dedine navždy. Vymaľujeme WC a dievčatá otvárajú dvere topánkami. Chlapci sa zase nahnú viaceri a pretekajú sa, kto koho a čo ociká. Máme staré lavice, na nové nie sú financie, ale my si veselo čarbeme, dlabeme, alebo vyrezávame do nich ďalej. Pán školník pozváral plot, my si však musíme skracovať cestu, lebo netrafíme na chodník, a znovu ich vylámeme.

Nevieme si vážiť ani svoje zdravie. V poslednom období sa množí striekanie injekčnými striekačkami. Od vody černejú parkety - to by bolo menšie zlo, ale môžete nimi spôsobiť spolužiakovi úraz (ohrozovanie zdravia sebe a spolužiakom, je závažným porušením školského poriadku), výčitky svedomia vás neopustia do konca života a finančný postih budú mať aj vaši rodičia.

Nemôžem ďalej tolerovať správanie takých detí. Pri poškodzovaní majetku budú niesť finančné náklady vaši rodičia a za závažné porušovanie školského poriadku navrhujeme zníženu známku zo správania. Viem, že tých, čo sa vedú "vpratáť do kože", je väčšina a dáte pozor na tých, čo sa do tej kože "vpratáť" nevedia.

riad. školy

Oznamy

Oznamujeme žiakom, rodičom i učiteľom, že od 1.12.1998 každú stredu od 10.⁰⁰ bude k dispozícii výchovná poradkyňa Ing. Milena Smitková, na ktorú sa môžete obrátiť pri riešení problémov:

- výber povolania
- výchovné problémy.

Dňa 16.11.1998 (pondelok) bude v ZŠ v Hladovke rodičovské združenie:

- o 15.⁰⁰ hod. pre 1. - 4. ročníky
- o 15.³⁰ hod. pre ročníky 5. až 9.

Iste si všetci veľmi dobre pamätáte, že sme na našej škole v minulom školskom roku zbierali nielen papier, textil, pomarančovú kôru, ale zbierali sme aj číselné kódy začínajúce číslom 8. Na začiatku septembra sme z Nadácie Emílie Kováčovej dostali veľmi príjemnú správu, že sa táto nadácia rozhodla pomôcť slečne Greštiakovej získať malý darček, ktorý by potešil nielen ju, ale všetkých, ktorí sa na zbieraní čiarkových kódov podieľali. Ďakujú všetkým, ktorí sa na akcii podieľali a vyjadrili presvedčenie, že to nebola posledná akcia takéhoto charakteru, ktorej sa žiaci našej školy zúčastnili a slečne Greštiakovej zaslali malý finančný darček. Ešte raz všetkým ďakujeme a dúfame, že sa do zberov organizovaných v tomto školskom roku intenzívnejšie zapoja aj vyššie ročníky.

MJ

? Pred školou nám vyschol právnik

Pri písomke mala naša pani učiteľka oči na stovkách.

Moje prázdniny

Keď slniečko klopalo na školské okno, hneď som vedela, že budú prázdniny. Cez prázdniny som bola s najstaršou sestrou Martinou v Oravskej Polhore v tábore. Cestovali sme autobusom. Boli sme natlačení ako jahody v kompótovej fľaši. Hľadali sme poklad a hrali sme sa bedminton. Najkrajší zážitok bol, keď sme sedeli pri vatre a opekali slaninu. Našla som si tam veľa nových kamarátov.

Barborka Gazdiková, 3. trieda

Môj kamarát

Môj kamarát sa volá Michal. Je dobrý a niekedy sa chodí k nám hrať. Má čierne vlasy, modré oči a chodí pekne oblečený. V škole je šikovný, pekne číta a píše. Cez leto sme sa spolu bicyklovali a púšťali sme si papagája. Nepáčilo by sa mi nepriateľstvo s Michalom.

Martin Bonk, 3. trieda

Činnosť detského folklórneho súboru v minulom šk. roku

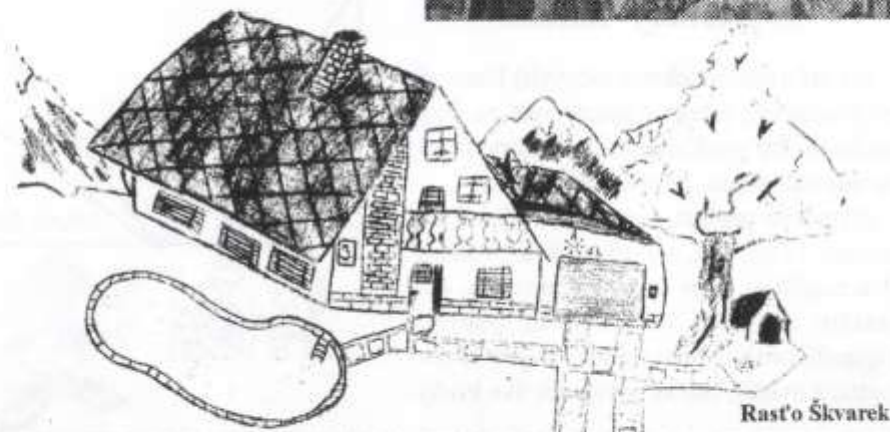
10. máj 1998 - vystúpenie súboru v kult. dome v Suchej Hore a v Hladovke z príležitosti osláv Dňa matiek

30. máj 1998 - reprezentácia Žilinského kraja v Dome žien v Bratislave

5. jún 1998 - vystúpenie súboru na nesúťažnej prehliadke DFS zo ZŠ s rozšíreným vyučovaním regionálnej výchovy v Očovej

16. august 1998 - účinkovanie DFS na IV. ročníku GORALSKÝCH FOLKLÓRNYCH SLÁVNOSTIACH v Monkovej doline v Ždiari.

6. september 1998 - vystúpenie súboru v Suchej Hore, v programe pre občanov Suchej Hory.

Rast'o Škvarek

? Keď Jožo dostal zlú známku, sedel v lavici ako kórka nešťastia.

Syn môj, ak nebudeš dobrý, tak ťa zrúbem, ako ten vianočný stromček.

Jesenná prechádzka

Veľmi som sa doma nudila. Televízor? Nie! Vonku je tak krásne. Hneď som sa rozhodla. Pôjdem na prechádzku. Vyšla som pred dom a čo vidím? Samé autá! Tu nebolo čo obdivovať. Rozhodla som sa, že pôjdem smerom k lesu. Tam bolo ale nádherne! Popri chodníku tiekol potôčik a krásne žblnkotal. Na zemi ležali pestrofarebné listy. Príroda sa pripravovala na zimu. Z oblohy sa na mňa usmievalo zubaté slniečko. Vošla som do lesa. Zvieratká sa tiež chystajú na zimu, dopĺňajú si svoje zásoby. Príroda je na jeseň veľmi krásna. Také pekné farby nevidíme ani v jednom ročnom období. Príroda nám dáva veľa, a preto si ju musíme chrániť.

Daniela Skorušová, VI.B

Moje prázdniny

Hneď na začiatku prázdnin som odcestoval za strýkom Tarzanom do džungle. Keď som k nemu prišiel, práve skákal pomocou lián zo stromu na strom. Hneď ma to začal učiť. Bolo to celkom ľahké. Aby som sa nenudil, naučil ma aj reči zvierat. Jedného dňa som sa vybral do džungle bez strýka Tarzana. Kde sa vzal - tu sa vzal, predom mnou sa objavil obrovský had. Bol to tuhý boj, no nakoniec som ho premohol. Určite by som bol zažil toho ešte veľa, no o tri dni zavolala strýkovi Tarzanovi mama, že musím ísť domov, lebo treba sušiť seno. Nuž, tak som sa vrátil. Nevadí, veď aj za rok budú prázdniny.

M. Tokarčík, 9. roč.

Ako som letel na mesiac

Jedného dňa prišli po mňa agenti FBI Mulder a Skáliová. Oznámili mi, že som vyhral súťaž: „O zapichnutie do Mesiaca“. Bol som rád. Ešte toho dňa ma posadili do raketoletuňa, ktorý mal tvar rozštiepeného guľového blesku. Odštartovali sme pomocou kopanca do rakety. Keď som pristával, zapichol som sa vrcholom rakety do veľkej deravej gule. Nemohol som z rakety vystúpiť, musel som sa prehryzť tou syrovou guľou. Po celom Mesiaci poskakovali Čudóni s veľkými nohami a ušami. Videl som aj ich zvieratká - kravokone, ktoré boli veľké ako prasiatkopsy a mnoho iných čúd. Najviac sa mi páčilo ich more. Bolo husté ako smotana a peknej žltozelenej farby. Plávali v ňom pstruhokrokodily veľké ako veľryba. Všetko bolo hore nohami. Všetci Čudóni mali namiesto vlasov stromčeky a miesto nosov pišťalky, na ktorých stále pískali. Môj pobyt na Mesiaci sa skončil. Musel som si vytiahnuť svoj raketoletuň a šiel som. Domov som si niesol pamiatku - zlaté hodinky s vodotryskom.

Pavol Chovančák, 9. roč.

Naša prvá plavba

Dostali sme do školy pozvanie na súťaž o najkrajšiu loď. Ja a Jožo sme cez prázdniny zostrojili pekný parník. Na kolieskach sme ho pritiahli k moru a vyplávali sme. Ešte sme neboli ďaleko od brehu, keď sa objavili žraloci. Tí nám začali búchať do lode a napokon ju začali ohryzávať. Mysleli sme, že sa potopíme. Vtom však prišla malá rybka a žraloky zožrala. Plavili sme sa ďalej. Jožo zrazu zbadal ostrov. Nebol to ostrov, ale to bola veľryba. Chceli sme si na nej opieť klobásu, no ona nás opľula, a tak sme sa pobrali ďalej. Kde sa vzali - tu sa vzali piráti. Naskákali na našu loď a chceli nás biť. Loď sa však začala potápať. Lodný zvon začal vyzváňať. Veľmi mi zvonil v ušiach. Keď som konečne otvoril oči, videl som, že nie som na lodi, ale ležím v posteli. Zvonil budík, ktorý ma budil do školy. Ako dobre, že to bol len sen.

Lukáš Jančo, 6.B

Na výlete

Jedného čudného dňa sme sa vybrali na výlet do lesa. Išli sme len chvíľu, keď zrazu spod krička vyletela malá lastovička. Veľmi sme sa naľakali a rozbehli sme sa. Vtom sa nám do cesty postavil Herkules. Popýtali sme ho, aby sa s nami zahral. Herkules vytrhol strom a začali sme sa hrať. Keď nás hra prestala baviť, Herkules vzal skalú Margita z Váhu a hrali sme s ňou basketbal. Ani to nás dlho nebavilo. No, ale čo ďalej? Všetci sme boli spotení a smädní. Vybrali sme sa k rieke okúpať. V rieke plávali pirane. Chvíľu sa s nami hrali. Potom nám však začali ohryzávať palce. To nás nahnevalo. Pár sme si ich nachytali a opiekli na ohni. Spokojní sme kráčali domov. Bol to naozaj zaujímavý výlet.

Roman Greš, 6.B

Opäť v škole

Skončili sa prázdniny,
my bežíme do školy.
Na laviciach driememe
a na školu hundreme.

Keď zazvoní na prestávku,
zobudíme sa zo spánku.
Po chodbe sa hundrúc prejdeme
a do lavíc s radosťou zas sadneme.

Keď sa skončí prestávka,
hneď sa začne písomka.
No keď zazvoní zvonec,
aj písomky je už koniec.

S radosťou domov bežíme,
aj keď zlé známky nesieme.
Doma to je na jedničku,
treba len dobre skryť paličku.

Mirka Hubjaková
Martina Korčeková, 9.roč.

Cukrová krajina

Keď sme dostali vysvedčenie, vyšli sme zo školy s hlavou plnou plánov. Sadli sme si pod strom do tieňa a začali sme rozmýšľať. Sniečko príjemne hrialo, a tak sme si ľahli do trávy. Nieкто navrhol, aby sme sa išli previesť na rakete. Kúpili sme si lístky na najbližší let. Onedlho sme pristáli v neznámej krajine. Všetko tam bolo akési čudné. Ľudia boli z marcipánu, cesty z čokolády, domy z perníka. Najviac nás však zaujala hora, na vrchole ktorej ležal sneh. Tak sme sa tam vybrali. Nebol to však sneh ale šľahačka. Potešili sme sa takej kope šľahačky. Všetky sme mali na ňu chuť. Keď sme sa do nej pustili, zastalo pri nás auto, z ktorého vystúpili cukroví policajti a začali na nás kričať. Vraj sme porušili ich zákony. Rýchlo sme ušli. Z posledných síl sme dobehli do lesa. Stromy tam boli z lizaniek. Vyliezli sme rýchlo na ne a tichúčko sme sedeli. Nudili sme sa, a preto sme sa pustili oblizovať stromy. Podarilo sa nám zlízať ich vrcholce. Lenže čo sa nestalo? Tie stromy sa zmenili na rakety, ktoré odštartovali do neznáma. Skôr, ako sa rakety zrazili, stačili sme si povedať posledné zbohom. Ozval sa výbuch. Vyskočili sme na rovné nohy. Nikde žiadna raketa. To sa len šantivému psikovi hlasným štekotom podarilo zobudiť nás. Boli sme rady, že sme živé a už nesnívame o žiadnom fantastickom výlete do cukrovej krajiny.

A. Kendralová, O. Hubjaková, 9. roč.

Ako dedko cestoval

Išiel dedko do Afriky,
cestou stretol somáriky.
Na jedného sa posadil
a do sveta sa vypravil.

Prišiel dedko do Indie,
stádo kráv tam vodu pije.
Zo somárika dedko zosadol,
ku kravám si prisadol.

Zrazu dedko veľký strom uvidel,
na svoj dom si hneď pomyslel.
Podišiel rýchlo ku stromu,
netušil žiadnu pohromu.

Zo stromu práve medveď vychodil
a nášho dedka riadne vystrašil.
Dedkovi sa v tej chvíli vlasy zježili
a staré nohy na mieste bežali.

M. Beľová
D. Šímaľová, 6. roč.

Ako sa díva černocho na belocha: "Keď sa ja narodím, som čierny. Keď vyrastiem, som čierny. Keď ma opáli slnko, som čierny. Aj keď zomriem som čierny. Ale ty? Keď sa narodíš, si ružový, keď vyrastieš si biely, keď ti je zle si zelený, keď sa opáliš si červený, keď ti je zima si modrý a keď zomrieš si fialový. A ty máš ešte odvahu nadávať mi do farebných???"

Cestovateľ Dodko

Keď som prišiel do Nemecka,
práve šli malé vrecká.
Aj mne jedno núkali,
hoc papiera nemali.

Keď som prišiel do Turecka
dávali mi plné vrecká.
Plné vrecká dukátov mi núkali,
ale tureckého medu mi nedali.

Keď som prišiel do Ázie,
stádo býkov vodu pije.
Keď ma býci zbadali,
rohami ma pichali.

Vrátil som sa na Slovensko.
Nedali mi žiadne vrecko.
Len koliesko mi núkali,
hoci som bol bez hlavy.

M. Beľová
D. Šímaľová 6. B

Ukradnuté verše pre maličkých.

Keď šla Janka do školičky,
roztrhla si topánočky.
Teraz plače na zemi.
Kto pomôže mi?
Ty si Janka nezbedník,
nepomôže ti už nik.

Pomaličky zo školičky
Janka kráča do horičky.
Ale trošku šťastná bola,
túto báseň vymyslela.

J. Šlosárová
L. Vojtečková 9. roč.

Moje prázdniny

Na prázdninách som bol v Trnave. Býva tam naša krstná mama. Bol som v Siladiciach na chate. Ujo Emil, teta, krstná mama, krstný oco, Adamko a ja. Keď sme išli do Siladic, šli sme na aute. S ujom Emilom sme sa išli kúpať do Váhu. So psom Čačou a kocúrom sme sa hrali na chytačku. Môj najkrajší zážitok bol, ako sme sa kúpali vo Váhu. Bolo tam krásne počasie a veľmi bolo teplo. Bol som aj na zimnom štadióne. Trenovali tam chlapi ako ja hokej. Chodili sme aj na šmýkačku do parku, aj do mesta. Potom sme boli s otcom, mamou a Andrejkom v Bratislave v ZOO. Páčili sa mi tam medvede a opice. Boli to moje najkrajšie prázdniny. Na všetky zážitky si rád spomínam.

Dušan Harmata, 3. trieda.

Ľudské šťastie sa skladá z toľkých kúskov, že stále niektorý chýba.

Bossuet

Ak máš dobrého priateľa, máš viac než on.

Fuller